

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ANEW ALTERNATIVE” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 4 357 919

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 oraz naruszenie zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2007 r. — Calvin Klein Trademark Trust przeciwko OHIM — Zafra Marroquinos (CK CREACIONES KENNYA)

(Sprawa T-185/08)

(2007/C 170/66)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Calvin Klein Trademark Trust (Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci T. Andrade Boué, M.I. Lehmann Novo i A. Hernández Lehmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Zafra Marroquinos, S.L.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie R 314/2006-2);
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego słownego znaku towarowego nr 3386604 CK CREACIONES KENNYA;
- obciążenie OHIM i interwenientów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Zafra Marroquinos, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CK CREACIONES KENNYA” dla towarów z klas 18 i 25 (zgłoszenie nr 3.386.604).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: przede wszystkim wspólnotowy graficzny znak towarowy „CK Calvin Klein” (znak towarowy nr 66.712) dla towarów i usług z klas 3, 4, 8, 9, 14, 16, 20, 21, 24-27, 35 i 42 oraz krajowe znaki towarowe „CK” dla towarów z klas 18 i 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na to, iż istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków oraz na to, iż znak towarowy „CK” jest powszechnie znany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 r. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2007 r. — Ashoka przeciwko OHIM (DREAM IT, DO IT)

(Sprawa T-186/07)

(2007/C 170/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ashoka (Arlington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Link i A. Jaeger-Lenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 15 marca 2007 r. (sprawa R 635/2006-1);
- obciążenie OHIM kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „DREAM IT, DO IT!” dla usług z klas 35, 36, 41 i 45 — zgłoszenie nr 3 844 792

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 na takiej podstawie, iż zgłoszony znak towarowy będzie postrzegany przez właściwy krąg odbiorców jako pochodzący od konkretnego przedsiębiorstwa z uwagi na to, iż jako oznaczenie objętych nim usług nie wszedł do języka potocznego czy też nie jest zwyczajowo używany w praktykach handlowych

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2007 r. — Fastweb przeciwko Komisji

(Sprawa T-188/07)

(2007/C 170/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Fastweb SpA (przedstawiciele: M. Merola, członek służby prawnej, T. Ubaldi, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2006) 6634 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004) w zakresie w jakim uznaje ona dotacje na dekodery cyfrowe, przyznane przez Republikę Włoską, za niezgodną z prawem i niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa na rzecz nadawców naziemnej telewizji cyfrowej, oferujących usługi płatnej telewizji oraz operatorów płatnej telewizji kablowej (art. 1 decyzji);
- Stwierdzenie nieważności decyzji C (2006) 6634 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w zakresie w jakim nakazuje ona Republice Włoskiej odzyskanie od jej beneficjentów, a w szczególności od skarżącej, pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem (art. 2 i 3 decyzji);

- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie została zaskarżona ta sama decyzja co w sprawie T-96/07 Telecom Italia Media przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

Na poparcie skargi zostały podniesione następujące zarzuty:

- naruszenie art. 87 ust. 1 traktatu WE, niedostateczne uzasadnienie oraz brak dochodzenia jeśli chodzi o uznanie działań za pomoc państwa. Skarżąca twierdzi w szczególności, że rzeczony działania nie stanowią pomocy państwa w zakresie w jakim nie obejmują przekazania zasobów państwowych na rzecz domniemanych beneficjentów i nie przynajają im korzyści o charakterze selektywnym ze szkodą dla konkurentów.
- naruszenie art. 87 ust. 1 traktatu WE, wewnętrzna sprzeczność i niedostateczny charakter uzasadnienia jeśli chodzi o zdefiniowanie i stwierdzenie występowania korzyści gospodarczej na rzecz domniemanych beneficjentów pomocy. Skarżąca podnosi, że uzasadnienie dokonanej przez Komisję oceny w zakresie określenia formy pomocy, i w związku z tym korzyści gospodarczej, jaką odnieśliby domniemani beneficjenci pomocy jest niedostateczne i oczywiście sprzeczne. Decyzja jest ponadto nieważna w zakresie w jakim nie wykazuje sposobu, w jaki dotacje przyznane konsumentom przy zakupie dekoderek wskazywałyby na konieczne, automatyczne i niewątpliwe przyznanie korzyści gospodarczej na rzecz domniemanych beneficjentów pomocy.
- brak uzasadnienia w odniesieniu do wyliczenia pomocy, jaką należy odzyskać od beneficjentów oraz niezgodność z prawem żądania zwrotu pomocy z uwagi na naruszenie przepisów traktatu dotyczących pomocy państwa oraz art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. Skarżąca twierdzi, że proponowane przez Komisję wyliczenie korzyści jaka zostałyby przyznana rzekomym beneficjentom pomocy nie jest odpowiednio uzasadnione oraz wykracza poza kompetencje przyznane Komisji w traktacie oraz rozporządzeniu wykonawczym dotyczącym pomocy.
- niezgodność z prawem żądania zwrotu w zakresie w jakim jest ono od początku w sposób bezwzględny i obiektywny niewykonalne oraz brak uzasadnienia i naruszenie art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. jak też zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 29.5.2007, str. 32.